

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično
gonjenje lica odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-03-69-T
Datum: 17. april 2012.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VEĆEM I

U sastavu: sudija Alphons Orie, predsedavajući
sudija Michèle Picard
sudija Elizabeth Gwaunza

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 17. aprila 2012.

TUŽILAC

protiv

**JOVICE STANIŠIĆA
FRANKA SIMATOVIĆA**

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTEVU REPUBLIKE SRBIJE ZA ZAŠTITNE MERE ZA TRI
SVEDOKA**

Tužilaštvo
g. Dermot Groome

Branioci Jovice Stanišića
g. Wayne Jordash
g. Scott Martin

Vlada Republike Srbije
posredstvom Ambasade Republike Srbije
u Kraljevini Holandiji

Branioci Franka Simatovića
g. Mihajlo Bakrač
g. Vladimir Petrović

I. ISTORIJAT POSTUPKA I ARGUMENTI STRANA

1. Dana 5. avgusta 2011. godine, Republika Srbija (dalje u tekstu: Srbija) podnela je zahtev (dalje u tekstu: Zahtev) u kojem je, pozivajući se na pravila 54bis, 75 i 79 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik), zatražila da se zaštiti identitet svedoka Dragoslava Krsmanovića (svedok DST-040), Dušana Kneževića (svedok DST-044) i Milenka Lemića (svedok DST-063) i da oni svedoče na zatvorenoj sednici, kako bi se zaštitili interesi njene nacionalne bezbednosti.¹ Srbija je napomenula da su svedoci Krsmanović i Knežević bivši službenici Državne bezbednosti, odnosno Javne bezbednosti, dok je Lemić bivši službenik Bezbednosno-informativne agencije (dalje u tekstu: BIA).² Kao odgovor na zahtev Stanišićeve odbrane, Srbija je za ta tri svedoka izdala oslobađanje od obaveze kako bi svedočili o poverljivim informacijama vezanim za rad službi bezbednosti te zemlje.³ Dana 15. avgusta 2011. godine, tužilaštvo je podnelo odgovor u kojem se protivi Zahtevu i navodi da je on previše uopšten i da nije potkrepljen.⁴

2. Dana 17. avgusta 2011. godine, Veće je pozvalo Srbiju da navede konkretne interese nacionalne bezbednosti na koje se poziva u svom zahtevu i da pojasni da li se takvi interesi mogli zaštititi i nekim blažim zaštitnim merama.⁵

3. Dana 18. avgusta 2011. godine, Veće je naložilo da svedok Knežević privremeno svedoči pod pseudonimom i na zatvorenoj sednici, a o stepen poverljivosti njegovog svedočenja će razmatrati kad primi dodatne podneske Srbije.⁶ Pored toga, Veće je odlučilo da taj svedok svedoči bez izobličenja glasa ili slike s obzirom na to da on sam nije zatražio zaštitne mere.⁷

¹ Zahtev Republike Srbije za zaštitne mere u vidu svedočenja tri svedoka na zatvorenoj sednici, 5. avgust 2011. godine (poverljivo).

² Zahtev, par. 2.

³ Zahtev, par. 1-2.

⁴ Odgovor tužilaštva na Zahtev Republike Srbije za zaštitne mere u vidu svedočenja tri svedoka na zatvorenoj sednici, 15. avgust 2011. godine (poverljivo).

⁵ Poziv Republici Srbiji da podnese dalje podneske u vezi sa svojim Zahtevom za zaštitne mere za tri svedoka (svedoci DST-040, DST-044, DST-063), 17. avgust 2011. godine (poverljivo).

⁶ T. 13358-13359.

⁷ T. 13359.

Prevod

4. Dana 22. avgusta 2011. godine, Srbije je podnela dalji podnesak (dalje u tekstu: Dalji podnesak) i u njemu ponovila svoj zahtev da se identitet sva tri svedoka zaštiti tako što će njihovi iskazi biti saslušani na zatvorenoj sednici.⁸ U vezi sa svedokom Kneževićem, Srbija je zatražila priliku da pregleda transkript njegovog svedočenja i predloži redakcije kako bi zaštitila interese svoje nacionalne bezbednosti.⁹

5. Dana 24. avgusta 2011. godine, Veće je, napomenuvši da svedok Lemić nije zatražio zaštitne mere, naložilo da taj svedok svedoči na zatvorenoj sednici, bez izobličjenja lika ili glasa.¹⁰

6. Dana 29. avgusta 2011. godine, tužilaštvo je podnelo odgovor na Dalji podnesak Srbije, u kojem se i dalje protivilo korišćenju zaštitnih mera pošto je Zahtev praktično ostao nepotkrepljen.¹¹ Tužilaštvo je zatražilo od Veća da na predstojeće svedočenje svedoka Krsmanovića ne primeni zaštitne mere, da Srbiji odredi rok u kojem će predložiti redakcije transkriptata svedočenja svedoka Kneževića i Lemića i da mu odobri da podnese odgovor na takve predloge.¹²

7. Dana 1. septembra 2011. godine, Veće je odlučilo da svedok Krsmanović svedoči uz primenu istih privremenih zaštitnih mera koje su primenjene na svedoke Kneževića i Lemića.¹³

8. Dana 17. novembra 2011. godine, Veće je, saslušavši svedočenja svedoka, primetilo da se interesi nacionalne bezbednosti Srbije mogu dovoljno zaštititi putem redigovanja transkriptata svedočenja tih svedoka i pozvalo Srbiju da te transkripte pregleda i predloži redakcije koje smatra neophodnim za zaštitu interesa svoje nacionalne bezbednosti.¹⁴

⁸ Dalji podnesak Republike Srbije u vezi sa zaštitnim merama za tri svedoka, u skladu s Pozivom Pretresnog veća od 17. avgusta 2011. (poverljivo) (dalje u tekstu: Dalji podnesak).

⁹ Dalji podnesak, par. 8-9.

¹⁰ T. 13552-13553.

¹¹ Odgovor tužilaštva na Dalji podnesak Republike Srbije u vezi sa zaštitnim merama za tri svedoka, u skladu s Pozivom Pretresnog veća od 17. avgusta 2011, 29. avgust 2011. godine (poverljivo) (dalje u tekstu: Odgovor tužilaštva od 29. avgusta 2011. godine), par. 2.

¹² Odgovor tužilaštva od 29. avgusta 2011. godine, par. 4-10.

¹³ T. 13812.

¹⁴ Drugi poziv Republici Srbiji u vezi s njenim zahtevom za zaštitne mere za svedoke DST-040, DST-044 i DST-063, 17. novembar 2011. godine (poverljivo).

Prevod

9. Dana 9. januara 2012. godine, Srbija je zatražila da identitet svedoka Lemića ostane zaštićen i podnela je predlog redakcija transkripata svedočenja ta tri svedoka u cilju zaštite identiteta bivših službenika BIA i službi koje su joj prethodile, identiteta izvora od kojih su te službe bezbednosti dobijale informacije i izvesnih metoda korišćenih prilikom prikupljanja, obrade i distribucije poverljivih informacija.¹⁵ Što se tiče potrebe da se ne otkrije identitet bivših službenika BIA i službi koje su joj prethodile, uključujući svedoka Lemića, Srbija je iznela tvrdnju da bi javno obelodanjivanje takvih informacija moglo da ugrozi njihovu bezbednost i da bi, prema relevantnom domaćim zakonima, njene službe bezbednosti morale da obezbede zaštitu takvih lica, što bi pak omelo službe bezbednosti da se bave drugim aktivnostima.¹⁶ Kad je reč o zaštiti izvora, Srbija se pozvala na opasnost po bezbednost i privatnost takvih lica do koje bi došlo i na potencijalni negativni uticaj koji bi to obelodanjivanje imalo na potencijalne izvore.¹⁷ Naposljetku, u vezi s zaštitom metoda koje primenjuju njene službe bezbednosti, Srbija se pozvala na potencijalnu opasnost da bi teroristi mogli biti upozoreni na te metode, kao i na činjenicu da su te informacije prema domaćim zakonima poverljive.¹⁸

10. Dana 23. januara 2012. godine, tužilaštvo je primetilo da Srbija nije potkrepila zahtev kad je reč o bivšim operativcima BIA, za razliku od aktivnih i pozvalo Veće da zahtev za zaštitu identiteta svedoka Krsmanovića i Kneževića proglasi praktično povučenim.¹⁹ Tužilaštvo nije zauzelo nikakav stav o zahtevu vezanom za izvore i metode koje primenjuju službe bezbednosti Srbije.²⁰

II. MERODAVNO PRAVO

11. Član 20(4) Statuta i pravilo 78 Pravilnika predviđaju da pretresi i postupci na Međunarodnom sudu moraju biti javni, osim ako nije drugačije predviđeno.

¹⁵ Podnesak Republike Srbije o zaštitnim merama u vezi sa svedocima DST-040, DST-044 i DST-063, u skladu s Drugim pozivom Pretresnog veća I od 17. novembra 2011, 9. januar 2012. godine (poverljivo) (dalje u tekstu: Podnesak Srbije od 9. januara 2012. godine) i dodaci B-K1.

¹⁶ Podnesak Srbije od 9. januara 2012. godine, par. 7-12 i Dodaci B1, C1, D1, E1-E2, E4, E6-E7, E9, F1-F3, F5-F6, G1-G3, H1, I1, J1, K1.

¹⁷ Podnesak Srbije od 9. januara 2012. godine, dodaci E5-E6, E11, F4-F5.

¹⁸ Podnesak Srbije od 9. januara 2012. godine, dodaci E3, E8, E10.

¹⁹ Odgovor tužilaštva na Drugi dalji podnesak Republike Srbije o zaštitnim merama u vezi sa svedocima DST-040, DST-044 i DST-063, 23. januar 2012. godine (poverljivo) (dalje u tekstu: Odgovor tužilaštva od 23. januara 2012. godine, par. 2, 4-7.

²⁰ Odgovor tužilaštva od 23. januara 2012. godine, par. 8.

Prevod

12. Član 29(1) Statuta Međunarodnog suda predviđa da države moraju saradivati sa Međunarodnim sudom u istrazi i krivičnom gonjenju lica optuženih da su počinila teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava.

13. Pravilo 54 Pravilnika predviđa, u meri u kojoj je to relevantno, da pretresna veća mogu izdavati naloge, sudske pozive, naloge *subpoena*, naloge za hapšenje i dovođenje i druge naloge koji su potrebni za vršenje istrage ili pripremu i vođenje suđenja.

14. Pravilo 54*bis* Pravilnika, u meri u kojoj je to relevantno, predviđa sledeće:

“Nalozi za dostavu dokumenata koji se upućuju državama”

- (A) Strana koja na osnovu pravila 54 traži izdavanje naloga kojim se nekoj državi nalaže da dostavi dokumente ili informacije mora to pismeno zatražiti od nadležnog sudije ili pretresnog veća [...]
- (F) Ako država ulaže prigovor [...] s obrazloženjem da bi obelodanjivanje naškodilo interesima njene nacionalne bezbednosti, ona mora podneti najavu o prigovoru [...]. U svojoj najavi prigovora država:
  - (i) mora navesti u meri u kojoj je to moguće osnov po kojem tvrdi da će interesi njene nacionalne bezbednosti biti ugroženi; i
  - (ii) može od sudije ili pretresnog veća zatražiti da se za pretres o prigovoru odrede odgovarajuće zaštitne mere, uključujući konkretno: [...]
    - (b) odobrenje da se dokumenti podnesu u redigovanom obliku, propraćeni izjavom višeg državnog funkcionera pod zakletvom, u kojoj se objašnjavaju razlozi redigovanja [...]
- (I) Nalogom donetim na osnovu ovog pravila može se odrediti da država dostavi dokumente ili informacije o kojima je reč na način koji omogućava zaštitu njenih interesa.

Prevod

15. Pravilo 75(A) Pravilnika predviđa da veće može nalogom odrediti odgovarajuće mere za očuvanje privatnosti i zaštitu žrtava i svedoka, pod uslovom da one nisu u suprotnosti s pravima optuženog.

16. Pravilo 79 Pravilnika predviđa da pretresno veće može izdati nalog da novinari i javnost ne prisustvuju celom postupku ili jednom njegovom delu zbog (i) javnog reda ili morala; (ii) sigurnosti, zaštite ili neobelodanjivanja identiteta žrtve ili svedoka u skladu s pravilom 75; ili (iii) zaštite interesa pravde.

17. Žalbeno veće u predmetu *Tužilac protiv Krstića* objasnilo je da se zahtevi za dokumente neke države koje ona, kao instanca zadužena za njih, mora da dostavi preko svog odgovarajućeg funkcionera, moraju podneti skladu s procedurom predviđenom u pravilu 54bis Pravilnika.²¹ Međutim, ako neka strana u postupku traži da državni funkcioneri svedoče kao svedoci o onome što su videli ili čuli dok su obavljali svoju zvaničnu funkciju, ona to treba da učini tako što će podneti zahtev za izdavanje naloga *subpoena* na osnovu pravila 54 Pravilnika.²² Ukoliko će takvi funkcioneri biti ispitivani o pitanjima vezanim za nacionalnu bezbednost, moguće je da je potrebno primeniti proceduru analognu onoj koja je predviđena u pravilu 54bis.²³

18. Žalbeno veće je u predmetu *Tužilac protiv Miloševića* ponovno istaklo da je Pravilnik namerno sročeno kako bi uključio mehanizme zaštite određenih interesa država kako bi podstakla države prilikom ispunjavanja obaveza saradnje na osnovu Statuta i Pravilnika Međunarodnog suda.²⁴ Ono je, shodno tome, iznelo stav da pretresna veća imaju implicitna ovlašćenja na osnovu člana 29 Statuta i pravila 39 i 54bis Pravilnika da nalože primenu odgovarajućih zaštitnih mera u odnosu na dokumente koje dostavlja država, bilo dobrovoljno ili na osnovu naloga pretresnog veća, u interesu pokazanih interesa nacionalne bezbednosti države.²⁵

III. DISKUSIJA

²¹ *Tužilac protiv Radislava Krstića*, predmet br. IT-98-33-A, Odluka po molbi da se izdaju *subpoene* (dalje u tekstu: Odluka o nalogima *subpoena* u predmetu *Krstić*), 1. jul 2003. godine, par. 23-24, 27.

²² Odluka u predmetu *Krstić* o nalogima *subpoena*, par. 22- 27.

²³ Odluka u predmetu *Krstić* o nalogima *subpoena*, par. 28.

²⁴ *Tužilac protiv Slobodana Miloševića*, predmet br. IT-02-54-AR108bis.2, Odluka po Zahtevu Srbije i Crne Gore za preispitivanje, 20. septembar 2005. godine (poverljivo) (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Milošević*), par. 11.

²⁵ Odluka u predmetu *Milošević*, par. 11-12.

Prevod

19. Iako je Srbija podnela Zahtev pozivajući se na pravila 54*bis*, 75 i 79 Pravilnika, Veće napominje da se taj zahtev tiče zaštitnih mera za svedočenje bivših državnih službenika o onome što su oni videli ili čuli obavljajući svoje dužnosti. Za ta tri svedoka nije izdat nalog *subpoena* na osnovu pravila 54 Pravilnika i Srbiji nije upućen nalog na osnovu pravila 54*bis* Pravilnika. Srbija u Zahtevu traži da se zaštite interesi njene nacionalne bezbednosti zbog uticaja koji na njih ima svedočenja tri svedoka za koje je dobrovoljno izdala odricanje od obaveze i dozvolila im da na Međunarodnom sudu svedoče o pitanjima vezanim za rad njenih službi bezbednosti. S obzirom na te okolnosti, Veće smatra da ima implicitno ovlašćenje da oceni da li su bojazni Srbije vezane za javno obelodanjivanje pitanja vezanih za interese njene nacionalne bezbednosti zaista legitimne i, ukoliko jesu, da odobri zaštitne mere. To ovlašćenje potiče iz člana 29 Statuta, koji predviđa da države moraju saradivati s Međunarodnim sudom, i pravila 79 Pravilnika, koje omogućava većima da javnost ne prisustvuju celom postupku ili jednom njegovom delu zbog, između ostalog, zaštite javnog reda, interesa svedoka, predviđenih pravilom 75 i interesa pravde. Pored toga, na taj način će Srbija moći da uživa mehanizme zaštite pokazanih interesa svoje nacionalne bezbednosti, “analog[n]e” onima koji su predviđeni pravilom 54*bis* Pravilnika, vezanim za dostavu dokumenata.²⁶

20. Pošto je razmotrilo argumente strana u postupku, Veće će posebno razmotriti zahteve Srbije za zaštitne mere kad je reč o (i) identitetu bivših službenika službi bezbednosti Srbije, uključujući identitet dotična tri svedoka; (ii) identitetu izvora od kojih su te službe bezbednosti dobijale informacije; i (iii) izvesnih načina i metoda koje su službe bezbednosti primenjivale u vezi s relevantnim transkriptima.

A. Identitet bivših agenata službi bezbednosti, uključujući dotična tri svedoka

21. Kad je reč o argumentu Srbije da bi obelodanjivanje identiteta i statusa bivših agenata predstavljalo pretnju njihovoj bezbednosti, koja, kao takva, povlači obavezu Srbije da ih zaštititi, Veće je prethodno iznelo stav da je za zaštitu tih informacija na osnovu pravila 54*bis* Pravilnika potrebno da Srbija pokaže zbog čega potencijalna pretnja po bezbednost bivših agenata predstavlja interes nacionalne bezbednosti, a ne interes

²⁶ Odluka o nalogima *subpoena* u predmetu *Krstić*, par. 28.

Prevod

lične bezbednosti tih lica.²⁷ Srbija nije pokazala kako bi obelodanjivanje identiteta konkretnih bivših agenata i svedoka naškodilo interesima njene nacionalne bezbednosti. Veće napominje da, u svakom slučaju, nijedan od svedoka nije izjavio da smatra da mu je ugrožena bezbednost i da nije pokazana da bi interesima nacionalne bezbednosti Srbije mogla biti naneta neka druga šteta. U tim okolnostima, Veće ne može da zaključi da bi javno obelodanjivanje identiteta bivših agenata, uključujući dotične svedoke, naškodilo interesima nacionalne bezbednosti Srbije ili na neki drugi način podrilo interese pravde.

B. Identitet izvora

22. Kad je reč o zahtevu Srbije u vezi s identitetom izvora od kojih su njene službe bezbednosti dobijale informacije, Veće ponovo ističe svoju argumentaciju iz Odluke od 7. oktobra 2011. godine i konstatuje da takve informacije treba redigovati kako bi se zaštitili interesi nacionalne bezbednosti Srbije.²⁸ Shodno tome, Veće konstatuje da treba zaštititi informacije koje je Srbija navela u predlogu redakcija u dodacima E5, E11 i F4 Podnesku od 9. januara 2012. godine. Veće napominje da je, u dodacima F6 i E5 Podnesku od 9. januara 2012. godine, Srbija zatražila da se rediguju imena bivših agenata, kao i imena izvora. Iz razloga navedenih u paragrafu 21 gore, Veće odobrava taj zahtev samo kad je reč o zaštiti identiteta izvora i odbija ga kad je reč o identitetu bivših agenata, koji su kao takvi navedeni u drugim dodacima Podneska Srbije.²⁹

C. Metodi koje su primenjivale službe bezbednosti

23. Po mišljenju Veća, da bi se za metode koje su primenjivale srpske službe bezbednosti odobrile mere poverljivosti kako bi se zaštitili interesi nacionalne bezbednosti Srbije, mora da postoji jasna i utvrdiva veza između javnog obelodanjivanja i štete koju ono eventualno može naneti takvim interesima. Kao što je Veće prethodno napomenulo u kontekstu zahteva na osnovu pravila 54*bis* Pravilnika, to može biti slučaj, na primer, ukoliko se obelodanjivanjem mogu ugroziti tekuća nastojanja da se dođe do

²⁷ Odluka po zahtevima Republike Srbije za zaštitne mere u vezi s dokumentima dostavljenim tužilaštvu, 7. oktobar 2011. godine (poverljivo) (dalje u tekstu: Odluka od 7. oktobra 2011. godine), par. 29; Odluka po zahtevima Republike Srbije za zaštitnim merama u odnosu na dva svedoka i povezane dokumente, 11. novembar 2011. godine (poverljivo), par. 19; Odluka po zahtevu Republike Srbije za zaštitne mere za svedoka DST-074, 19. januar 2012. godine, par. 7-8.

²⁸ Odluka od 7. oktobra 2011. godine, par. 27.

²⁹ Konkretno, dodaci B1 i E9 Podneska Srbije od 9. januara 2012. godine.

Prevod

obaveštajnih podataka ili ukoliko se njime otkriva saradnja sa stranim službama bezbednosti.³⁰

24. Redakcije predložene u dodacima E3 i E8 Podnesku Srbije od 9. januara 2012. godine tiču se opštih informacija o sastavljanju analitičkih izveštaja, primene razgovora s licima s područja umanjene bezbednosti radi pribavljanja informacija i korišćenja pseudonima za lica koja su predmet istrage. Veće ne smatra da bi obelodanjivanje tih informacija, kao takvih, nanelo ikakvu štetu interesima nacionalne bezbednosti.

25. Veće napominje da je u Dodatku E10 Podnesku od 9. januara 2012. godine, Srbija zatražila zaštitu informacija o metodima pribavljanja obaveštajnih podataka u kojima se otkriva saradnja sa stranim obaveštajnim službama. S obzirom na to da bi javno obelodanjivanje takvih informacija najverovatnije podrilo saradnju Srbije sa stranim obaveštajnim službama i da bi moglo da utiče na interese nacionalne bezbednosti drugih država, Veće je spremno da prihvati argument da bi javno obelodanjivanje ovih informacija moglo da nanese štetu interesima nacionalne bezbednosti Srbije, pa stoga odobrava ovaj deo zahteva.

IV. DISPOZITIV

26. Iz gorenavedenih razloga, na osnovu člana 29 Statuta i pravila 54 i 79, posmatranih imajući u vidu pravilo 54*bis* Pravilnika, Veće ovim

ODBIJA zahtev Srbije za zaštitne mere kad je reč o identitetu svedoka Lemića, Krsmanovića i Kneževića i identitetu bivših službenika službi bezbednosti Srbije, navedenih u dodacima Podnesku Srbije od 9. januara 2012. godine;

UKIDA prethodno određene privremene zaštitne mere vezane za zaštitu identiteta svedoka Lemića, Krsmanovića i Kneževića;

UPUĆUJE Sekretarijat da ukine poverljivost listova sa pseudonimom br. D370, D387 i D408, vezanih za gorenavedene svedoke;

---

³⁰ Odluka od 23. novembra 2011. godine, par.14; Odluka od 7. oktobra 2011. godine, par. 29.

Prevod

UPUĆUJE Stanišićevu odbranu da u roku od deset dana od donošenja ove odluke podnese javni rezime izjava svedoka Krsmanovića i Kneževića na osnovu pravila 92ter;

ODOBRAVA zahtev Srbije za redigovanje delova transkripata svedočenja dotična tri svedoka u kojima se identifikuju izvori službi bezbednosti;

ODOBRAVA zahtev Srbije za redigovanje delova gorenavedenih transkripata u kojima se delimično identifikuju metodi primenjivani u njenim službama bezbednosti, konkretno, u meri u kojoj se oni odnose na informacije u kojima se identifikuju kontakti sa stranim obaveštajnim službama;

UPUĆUJE Sekretarijat da sledeće podatke izostavi iz javne verzije transkripta postupka i da rediguje odgovarajuće delove audio-vizuelnih zapisa:

- (i) informacije vezane za izvore navedene u predloženim redakcijama koje je Srbija izložila u svom Podnesku od 9. januara 2012. godine, konkretno, u dodacima E5, E11, F4 i F5, samo kad je reč o redovima od 15 do 21 na T. 13700 i redovima 22 i 25 na T. 13701, i u Dodatku E6, samo kad je reč o redu 20 na T. 13586;
- (ii) informacije vezane za metode primenjivane u službama bezbednosti Srbije koje se javljaju u predloženim redakcijama, izloženim u Dodatku E10 gorenavedenog Zahteva;

UKIDA privremeni nalog o poverljivosti ostatka transkripta svedočenja gorenavedenih svedoka i odgovarajućih audio-vizuelnih zapisa tog svedočenja;

OBJAŠNJAVA da svi delovi svedočenja svedoka održanog na delimično zatvorenim ili zatvorenim sednicama, vezani za bilo koju odluku ili zahtev za zaštitne mere ili bilo koje drugo poverljivo pitanje, uključujući raspravu o zapečaćenim dokumentima vođenu u sudnici, ostaju poverljivi;

UPUĆUJE strane u postupku da pregledaju dokazne predmete predočene putem tih svedoka, uvrštene u spis ili označene radi identifikacije i stavljene pod pečat u ovom predmetu, i da, u roku od šest nedelja od datuma donošenja ove odluke obaveste Veće može li se ukinuti poverljivost nekog od tih dokumenata; i

Prevod

PODSEĆA strane u postupku da podležu trajnoj obavezi da pregledaju spis suđenja i traže promene statusa gde je to primereno.

Sastavljeno na engleskom i francuskom, pri čemu je merodavan tekst na engleskom.

/potpis na originalu/
sudija Alphons Orié,
predsedavajući sudija

Dana 17. aprila 2012. godine
U Hagu,
Holandija

[pečat Međunarodnog suda]